



**3.11. Ne Slavnost svatého Martina v Liběšicích**  
v 11.00 Svatomartinská poutní mše svatá v kostele  
s Mons. Stanislavem Příbylem, CSsR., biskupem litoměřickým

následuje



**Svatomartinský průvod kolem návsi**  
**Svatomartinské hody v areálu fary**  
v 15.00 svátostné požehnání v kostele

4.11. Po památka sv. Karla Boromejského, biskupa  
Mše sv. v 8.00 v Liběšicích,  
od 13.30 Spolek Rytířů Neposkvěně v sokolovně v Měcholupech

5.11. Út úterý 31. týdne v mezidobí  
Mše sv. v 10.00 v domově pro seniory v Žatci,  
v 15.00 v Liběšovicích – ve 14.30 modlitba na hřbitově v Liběšovicích  
v 17.00 v Želči – v 16.30 modlitba na hřbitově v Želči  
ve 13.30 Poutníkův klub pro děti v ZŠ Měcholupy



6.11. St středa 31. týdne v mezidobí

**Adorační den za nová povolání a za rodiny**  
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství  
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,  
v 15.30 modlitba na hřbitově v Měcholupech  
od 13.30 Spolek Rytířů Neposkvěně v sokolovně v Měcholupech

7.11. Čt čtvrtek 31. týdne v mezidobí  
od 9.00 vikariátní konference v Liběšicích  
od 13.30 Poutníkův klub pro děti v ZŠ Liběšice  
Mše sv. v 16.00 v Siřemí, v 15.30 modlitba na hřbitově v Siřemí



8.11. Pá svátek Všechny svatých premonstrátského řádu a řeholních kanovníků

**Adorační den a noc naší farnosti**  
celodenní tichá adorace před Nejsvětější svátostí v kapli Božího Milosrdenství  
Mše sv. v 8.00 a v 17.00 v Liběšicích,  
od 16.00 Poutníkův klub na faře v Liběšicích  
v 16.30 modlitba za zemřelé na hřbitově v Liběšicích

9.11. So svátek Posvěcení lateránské baziliky  
Mše sv. v 9.00 v Liběšicích

10.11. Ne 32. neděle v mezidobí  
Mše sv. v 10.00 v Liběšicích, v 17.00 v Pnětlukách  
v 15.00 v Domoušicích – slavnost svatého Martina

## Poutníčkova

příloha  
roč.23, č.44

❖ Požehnání pro všechny farníky, přátele naší farnosti  
a dobrodince **denně** v 8:00, ve 12:00 a ve 20:00



**Svatí, svědkové cest světla možných i pro nás** (Papež František, 1.11.2024)

Dnes, na slavnost Všechny svatých, Ježíš v evangeliu (srov. Mt 5,1-12) zvěstuje průkaz totožnosti křesťana. A co je tímto průkazem totožnosti? Blahoslavenství. Je to naše identita a také cesta ke svatosti (srov. apoštolská exhortace *Gaudete et exsultate*, 63). Ježíš nám ukazuje cestu, cestu lásky, kterou sám nejprve prošel, když se stal člověkem, a která je pro nás *Božím darem* i *naší odpovědí*. Je darem i odpovědí.

Je to *Boží dar*, protože, jak říká svatý Pavel, je to on, kdo posvěcuje (srov. *I Kor 6,11*). A proto se obracíme především k Bohu s prosbou, aby nás učinil svatými, aby naše srdce bylo podobné jeho srdci (srov. encyklika *Dilexit nos*, 168). Svou milostí nás uzdravuje a osvobozuje od všeho, co nám brání milovat tak, jak nás miluje On (srov. *J 13,34*), takže v nás, jak říkával blahoslavený Carlo Acutis, je vždy „méně mého já, aby bylo místo pro Boha“.

A to nás přivádí k druhému bodu: k naší *odpovědi*. Otec v nebi nám totiž nabízí svou svatost, ale nevnucuje nám ji. Zasévá ji do nás, dává nám ji zakusit a vidět její krásu, ale pak čeká na naši odpověď. Nechává na nás, abychom následovali jeho dobré vnuknutí, abychom se nechali zapojit do jeho projektů, abychom jeho pocity učinili svými (srov. *Dilexit nos*, 179), abychom se dali, jak nás naučil, do služeb druhých, se stále univerzálnější láskou, otevřenou a adresovanou všem, celému světu.

To vše vidíme v životech svatých, a to i v naší době. Vzpomeňme například na svatého Maxmiliána Kolbeho, který v Osvětimi požádal, aby převzal místo otce rodiny odsouzeného k smrti; nebo na svatou Terezií z Kalkaty, která svou existenci strávila ve službě nejchudším z chudých; nebo na biskupa svatého Oscara Romera, zavražděného u oltáře za to, že hájil práva posledních proti zneužívání ze strany tyranů. A tak můžeme sestavit seznam tolika svatých, tolika: těch, které uctíváme na oltářích, a dalších, které rád nazývám svatými „odvedle“, těmi každodenními, skrytými, kteří vedou svůj každodenní křesťanský život. Bratři a sestry, kolik je v Církvi skryté svatosti! Poznáváme tolik bratří a sester, které ztělesňují blahoslavenství: chudí, pokorní, milosrdní, hladoví a žízniví po spravedlnosti, tvůrci pokoje. Jsou to lidé „naplnění Bohem“, kteří nemohou zůstat lhostejní k potřebám bližních; jsou svědky cest plných světla, které jsou možné i pro nás.

Ptejme se nyní sami sebe: Prosím Boha v modlitbě o dar svatého života? Nechávám se vést dobrými impulsy, které ve mně probouzí jeho Duch? A zavazuji se osobně praktikovat blahoslavenství evangelia v prostředí, ve kterém žiji?

Kéž nám Maria, Královna všech svatých, pomůže, aby se náš život stal cestou svatosti.